

Sygn. akt II Ka 175/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Warda

Sędziowie: SSO Marek Konrad

SSO Michał Pieńkowski (spr.)

Protokolant: Ewa Pędzich

przy udziale Tomasza Mierzejewskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 r.

sprawy:

S. C. (1) oskarżonego o czyn z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Wyszkanie

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkanie z dnia 14 stycznia 2015 roku

sygn. II K 232/14

orzeka:

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu zarzuconego oskarżonemu S. C. (1) eliminuje sformułowanie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości” i czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 k.k. i przepis ten przyjmuje jako podstawę skazania i wymiaru kary,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. koszty postępowania odwoławczego przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 175/15

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Wyszkanie oskarżyła S. C. (1) o to, że: w dniu 26 marca 2014 r. ok. godz. 15:05 w miejscowości Z. gm. D. w ruchu lądowym kierował samochodem m-ki D. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I: 1,52 mg/l, II: 1,56 mg/l, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Wyszkanie wyrokiem z dnia 14 stycznia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. II K 232/14 uznał oskarżonego S. C. (1) za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazał

go iwymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Wyszku, który zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego i zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego to jest art. 366 § 1 k.p.k., które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez niewyjaśnienie okoliczności dotyczących uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., a w szczególności zatarcia skazań orzeczonych wyrokiem V K 220/07 i II K 492/09.

W konkluzji Prokurator Rejonowy w Wyszku wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wyszku.

Podczas rozprawy apelacyjnej Prokurator zmodyfikował apelację w zakresie wniosku końcowego wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę jego kwalifikacji prawnej na art. 178a § 1 k.k. oraz stosowną zmianę opisu czynu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego w Wyszku jest zasadna w stopniu oczywistym i zasługuje na uwzględnienie. Apelacja skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Analiza karty karnej skazanego oraz dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie wskazuje, iż wcześniejsze skazania S. C. (1), w tym za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. uległy zatarciu. S. C. (1) był uprzednio czterokrotnie karany (karta karna k. 28-30). Pierwsze skazanie S. C. (2) wyrokiem z dnia 22.08.1991 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Ostrowi M.. w sprawie o sygn. II K 201/91 gdzie skazany S. C. (1) odbywał karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności do dnia 19.02.1992 r. i w dniu tym został warunkowo przedterminowo zwolniony (pismo SR w Ostrowi M.. k. 59). Po raz kolejny S. C. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszku z dnia 20.04.1995 r. wydanym w sprawie o sygn. II K 173/95. Karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną w tej sprawie S. C. (1) odbył w dniu 26.09.1997 r. Zgodnie zatem z treścią art. 107 § 1 k.k. zatarcie skazań w sprawach II K 201/91 i II K 173/95 nastąpiło z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary, a więc w dniu 26.09.2007 r. (z zastrzeżeniem regulacji z art. 108 k.k., o czym mowa niżej).

Kolejne skazanie S. C. (1) miało miejsce w dniu 23.04.2007 r. kiedy to został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszku w sprawie o sygn. V K 220/07. W sprawie tej za czyn z art. 178a § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Skazany uiszczył karę grzywny w dniu 17.04.2008 r., a środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych został wykonany w dniu 26.04.2009 r.

Kolejne skazania S. C. (1) miało miejsce w dniu 13.10.2009 r. kiedy to został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszku w sprawie o sygn. II K 492/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych. Ponadto orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz środek karny w postaci świadczenie pieniężnego w kwocie 100 złotych. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 20.10.2009 r. Kara pozbawienia wolności nie została zarządzona do wykonania, a więc uległa zatarciu po upływie 6 miesięcy od upływu okresu próby, podobnie jak kara grzywny orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k.k. Skazany S. C. (1) w dniu 11.05.2009 r. uiszczył świadczenie pieniężne, a wykonanie środka karnego w postaci 4 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych nastąpiło w dniu 20.10.2013 r.

Zgodnie z treścią art. 108 k.p.k. jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu lub przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań. Zgodnie więc z tym przepisem jednoczesne zatarcie skazania we wszystkich czterech sprawach nastąpiło wobec S. C. (1) w dniu 20.10.2013 r. W chwili

popelnienia czynu zarzuczonego oskarzonemu S. C. (1) w niniejszym postępowaniu (26 marca 2014 r.) był on osobą niekaraną, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż z opisu czynu zarzuczonego oskarzonemu S. C. (1) wyeliminował sformułowanie „przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości” i czyn oskarżonego zakwalifikował z art. 178a § 1 k.k. przyjmując przepis ten jako podstawę skazania oskarżonego i wymiaru kary, a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 635 k.p.k.